

بسم الله الرحمن الرحيم

خلاصه جلسه ۱۸ تربیت جنسی

حیای عاقلانه و خطر حیای احمقانه

از حیای احمقانه باید فاصله بگیریم. حیای احمقانه می‌تواند برای فرزندان ما ضرر و خطر بزرگی داشته باشد زیرا باعث می‌شود به جای اینکه الگوی صحیح و مناسبی پیدا کنند، به شکل غلطی مطابق الگوهای نامناسب رفتار کنند و خودشان و ما گمان کنیم که چه قدر رفتار درستی دارند و این گمانه‌زنی درست نسبت به رفتارهای غلط، فاجعه آفرینی‌اش بیش‌تر است. مراقب باشیم با توصیه‌های اخلاقی افراطی، حیای عاقلانه را به حیای احمقانه تبدیل نکنیم.

مثال: بچه‌ی ما گرفتار آدم‌های نامناسب شده است. آدم‌هایی که طمع‌ورزی‌های جنسی، رفتار یا گفتار نامناسب با او دارند و ما به خاطر اینکه بسیار به او تاکید کرده‌ایم که در این باب مسائل را خیلی آسان و عریان مطرح نکند، او فکر می‌کند اگر از مشکلات خود به ما حرفی بزند ما با او برخورد می‌کنیم نه با فرد مجرم. متأسفانه برخی مادرها هر وقت ببینند بچه در معرض آسیبی قرار گرفته است، بیش‌ترین میزان خشم و نفرت را در حق فرزند خودشان اعمال می‌کنند و این نفرت، بعد از فرزندانشان نصیب خودشان می‌شود؛ یعنی تبدیل به خودآزاری جنسی می‌شود.

راه حل: چگونه در رفتار و گفتارمان کاری کنیم که فرزندانمان هم باحیا باشند و هم وقتی که لازم است، بتوانند به موقع ما را از مسائل نامناسبی که در مسیر زندگی‌شان قرار گرفته، باخبر کنند؟ با وارد کردن فرزندانمان در حیطه‌ی کرامت نفس.

کرامت نفس سرمایه‌ی اولیه‌ی حیای عاقلانه

خداوند در قرآن اعلام می‌کند "وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ..."(۷۰-اسرا) آی همه‌ی آدم‌ها حواستان باشد من خدا در همه‌ی سیستم نظام آفرینش خودم، فرزندان حضرت آدم را دارای کرامت آفریدم. مهم نیست این آدم مومن است یا کافر، زن یا مرد، سیاه‌پوست یا سفیدپوست و... فرقی نمی‌کند.

معنای گرامی داشتن

انسان مثل حیوان زندگی نمی‌کند. در همان ابتدائیات خودش، از غذا خوردن تا خوابیدن و جفت‌گیری و دفع فضولات بدن و امور خیلی ساده با سایر جانداران امتیازت واضح و روشن دارد. مثلاً اکثریت قریب به مطلق حیوانات، دهانشان به سمت غذا می‌رود ولی انسان است که با دستش غذا را به دهانش می‌گذارد؛ یعنی خوراکی‌ها را با دهانش پاره نمی‌کند. بر همین اساس است که خیلی‌ها در فرهنگ ایرانی-اسلامی با خوردن ساندویچ به شوه‌های غربی مسئله دارند. این را برای نوجوان‌ها و جوان‌ها تبدیل به یک نمایش می‌کنند که اگر مثلاً ساندویچ متری خوردی یا توانستی تعداد بیش‌تری خوراکی در ساندویچ خود بگذاری، گاز بزنی و دهانت از زمین تا آسمان باز شود، خیلی آدم باحالی هستی! این الگوبرداری از روش‌های احمقانه‌ی کثیف غربی است که تمایل دارد انسان را به حیوان شبیه کند و از انسان غیرانسان بسازد.

از یک طرف می‌گویند چه اشکالی دارد. زیاد بخورید. ببینیم چه کسی می‌تواند بیش‌تر بخورد. بعد از آن طرف می‌گویند بیایید انواع روش‌ها را یاد بدهم که لاغر شوید. چرا آنقدر چاق هستید. از شکمت خجالت نمی‌کشی؟ در فرهنگ بی‌خدایی، حیای احمقانه خیلی زیاد است. سعی می‌کند شما را خجالت بدهد. می‌گوید: خجالت نمی‌کشی رژ لب نزدی؟ خجالت نمی‌کشی دست به صورتت نمی‌کشی؟ تو خجالت نمی‌کشی‌های احمقانه فوق‌العاده زیاد است و بچه‌ها و نوجوانان ما فوق‌العاده با آن درگیر هستند.

کرامت جنسی

والدین باید در رفتار و گفتار خود به فرزندانشان بیاموزند که حریم‌شناسی نسبت به قاعده‌ی کرامت جنسی یک ویژگی برتر است. غذا خوردن، خوابیدن، دفع فضولات و... انسان با حیوانات فرق می‌کند و قرار است فرق کند.

آداب خوابیدن و تربیت جنسی

۱- روی شکم نخوابیدن: در فرهنگ دینی داریم که اگر دیدید کسی روی شکم خوابیده است بیدارش کنید و جابه‌جا کنید تا به پهلو یا به پشت بخوابد؛ زیرا این مدل خوابیدن، خوابیدن شیطان است.

روی شکم خوابیدن زمینه‌ی اختلال جنسی خودارضایی است. یکی از راه‌هایی که زمینه‌ی اختلال‌های جنسی را فراهم می‌کند این است که سطح تماس موقعیت جنیتال (جنسی) با چیزی فراهم شود. مثل تخت یا تشکی که فرد خوابیده است. از عوارض دیگر خوابیدن به شکم مشکلات فیزیکی است مثل بیش‌تر شدن گودی کمر و آسیب دیدن مهره‌های گردن.

۲- زیر یک پوشش نخوابیدن: بچه‌ها زیر یک پتو یا روانداز نباشند چون امکان دارد سطح تماسِ بدنی این‌ها با هم حتی با پوشش و لباسی که هست، زمینه‌ی نیازهای جنسی را فعال کند و برایشان لذت گنگ جنسی را ایجاد کند.

این برای قسمت ناخودآگاه و ناهوشیار است. الان ما خیلی گرفتار ناخودآگاه نیستیم؛ یعنی درصد ناخودآگاه شاید کمتر از ۳۰ درصد باشد، ۷۰ درصد به صورت آگاهانه است؛ یعنی بچه‌های بزرگ‌تر یا بچه‌هایی که در معرض ماهواره و اینترنت هستند و یا بچه‌هایی که دچار آسیب شدند و... به صورت آگاهانه با یکی از این فاکتورهای اختلال جنسی درگیر و در ارتباط هستند و به راحتی می‌توانند و بیروس را خیلی سریع‌تر از ویروس کرونا در یک رفتار و یک گفتار به فرزند ما منتقل کنند.

نوع تعامل با فرزندان در تربیت جنسی

- ۱- زمینه‌های فعال شدن غیرهوشیار جنسی را به صفر نزدیک کنیم.
- ۲- به صورت ارادی و آگاهانه، زمینه‌های هوشیار را نیز غیرفعال کنیم.
- ۳- به فرزندان یاد بدهیم که حیا یک قدرت بازدارنده است. یعنی فکر نکن که همه‌ی آدم‌ها، همه‌ی کارهایشان خوب است. فکر نکن همه‌ی حرف‌های همه‌ی آدم‌ها خوب است. پس احتمال دارد از یک آدم خوب یک رفتار خیلی بد ببینیم، یا آدمی که همه‌ی کارها و حرف‌هایش خوب است یک رفتار بد ببینیم. من باید این را به فرزندم به شکل‌های مختلف و بدون اینکه او را دچار ترس اضافی کنم، یاد بدهم؛ در حقیقت او را وارد حیطه‌ی عقلانیت کنم. از مثال‌های مختلفی که مناسب سن و شرایط فرزندم است کمک بگیرم و فرزندم را هوشیار کنم.

نکته: در حیطة حیای پوشش و حیای سرویس بهداشتی دقت ویژه داشته باشیم. چون این دو حیا با حیای جنسی کاملاً ارتباط جدی و ویژه دارد؛ یعنی اگر ما عاقلانه این دو حیا را برای فرزندان جا بیان‌دازیم، در حیطة‌ی جنسی خیلی راحت می‌توانیم او را تربیت کنیم.

حیای پوشش و لباس

بخشی از کرامت انسان به لباس است. فرزند من باید یاد بگیرد که جسمش کرامت دارد؛ یعنی جسم انسان باید گرمی داشته باشد. به زبان کودکانه برای بچه‌هایمان و به زبان نوجوانانه برای نوجوان‌هایمان توضیح دهیم که چرا آدم‌ها لباس دارند اما حیوانات به لباس نیاز ندارند.

مهم است که یک انسان در انسانیت خود لباس مناسب داشته باشد. لباس هم باید مناسب باشد هم متناسب. مثال: چه طور پدر نمی‌تواند با زیرشلواری به اداره برود. یک استاد برجسته‌ی عاقل هیچ وقت نمی‌تواند در دانشگاه با کت و پیراهن مناسب اما با یک زیرشلواری راه راه جلوی تخته بایستد و به بچه‌ها درس یاد بدهد چون لباسش مناسب نیست، لباس دارد اما مناسب نیست.

حیای سرویس بهداشتی

حیوانات برای دفع فضولات بدنشان هر جا که نیاز به قضای حاجت پیدا کنند، همان جا مشکل خود را حل می‌کنند اما انسان کرامت دارد و نباید اینگونه باشد. درباره‌ی دفع فضولات بدن بچه‌ها باید خیلی جدی برایشان حیای عاقلانه را جا بیان‌دازیم: کسی نباید ببیند. عزیزدلم! اگر کسی باشد که تو را ببیند، اجازه نداری بدن را برهنه کنی و دفع فضولات را انجام دهی. چرا؟ الف) چون در دستشویی عضو جنسی پیدا و آشکار است و طبیعتاً پوشاندن سرویس بهداشتی امری بسیار طبیعی تلقی می‌شود. ب) کسی که دارد دفع فضولات می‌کند هم دوست ندارد آن آلودگی را کسی ببیند و هم دوست ندارد خودش در این موقعیت دیده شود.

فرزند من باید یاد بگیرد که قرار نیست در سرویس بهداشتی کسی دیگری را نگاه کند، حتی من مادر وقتی تو را که مثلاً ۳ ساله هستی و از پوشک گرفتم به دستشویی می‌برم، می‌ایستم و به تو پشت می‌کنم. بچه‌هایی که درست و زیبا تربیت شده‌اند می‌گویند: مادر! من را نگاه نکن. می‌گویید:

باشد مادر جان! من که تو را نگاه نمی‌کنم، من ایستادم تا هر وقت کار تو تمام شد تو را بشویم یاد بگیری خودت، خودت را بشویی.

دوگانگی در تربیت جنسی

گاهی اوقات در رابطه با بچه‌ها سهل‌انگاری می‌شود و حتی بچه‌ها توبیخ می‌شوند. بچه‌ای را که در خانه به او یاد دادید که مثلاً وقتی به دستشویی می‌روی در را ببند، لباست را در بیاور، مراقب باش لباست آلوده نشود و... اگر مثلاً کوهستان یا جایی بروید که امکانات اولیه نباشد می‌گویید: همین جا دستشویی کن! می‌گویید: مادر، اینجا من را می‌بینند. می‌گویید: اشکالی ندارد من جلوی تو می‌ایستم تا کسی تو را نبیند؛ یعنی انگار درس‌هایی که به فرزندمان دادیم، اگر بچه‌ی ما بخواهد به ما پس بدهد ما با او برخورد می‌کنیم. راست می‌گوید، خیال نکنید چون بچه است اشکالی ندارد، اتفاقاً چون بچه است عیب دارد؛ یعنی باید نسبت به او مراقبت بیش‌تری کرد چون امکان دارد در ضمیر ناخودآگاه خود به این نتیجه برسد که پدر و مادرم این قوانین را وضع می‌کنند حالا چه اشکالی دارد؟ یا اینکه مثلاً اگر قرار باشد که او بدون آب تطهیر شود مراقبت کنید. در دفع مدفوع داریم که شما می‌توانید با شرایط خاص با سه قطعه پارچه تطهیر کنید اما در مورد دفع ادرار این امکان را نداریم که بتوانید با غیر آب خود را تطهیر کنید. بچه‌ی من نباید به این نتیجه برسد که: پس غیر این هم می‌شود.

یکپارچگی در تربیت جنسی

در بحث تربیت جنسی مثل تمام شاخه‌های تربیتی، مراقب باشیم فرزندمان دچار دوگانگی تربیتی نشود؛ یعنی دو نوع رفتار، دو نوع نگاه و دو نوع برخورد را از ما نبیند و آلا به این نتیجه می‌رسد که اگر بزرگ شوم خیلی از غلط‌هایی که مادرم می‌گوید، اشکالی ندارد و می‌توانم انجام دهم؛ کافی است که فقط بزرگ شوم.

یکی از مشکلاتی که ما در سیستم‌های تربیتی خانوادگی داریم این است که گاهی اوقات پدر و مادرها و بزرگ‌ترها خودشان قواعد اصلی‌ای که به بچه آموزش داده‌اند را می‌شکنند و این شکستن قواعد اگر چندین بار تکرار شود، بچه را وارد یک نوع تزلزل فکری و رفتاری می‌کند که: پس

می‌شود غیر این هم رفتار کرد! خودِ مادرم... گفت! اگر قرار است جایی استثنایی وجود داشته باشد لازم‌اش این است که من قاعده را به عنوان استثنا به فرزندم یاد بدهم. یعنی بگویم: در این شرایط امکانش هست که غیر از این باشد و این رفتار یک رفتار آزاردهنده است. اینجا ناچار هستیم چنین کنیم. مثلاً بگویم: اینجا آبی نیست که من تو را تطهیر کنم و به همین دلیل دستمالی در لباس می‌گذارم تا آلودگی‌ات بیش‌تر منتشر نشود و سریع‌تر برویم تا بدنت را بشویم و تو را به حمام ببرم.

تاثیر کلام ما بر فرزندان در زمینه‌ی حیا

نسبت به حیای عاقلانه‌ی خودمان مراقبت کنیم. هر اندازه حیای عاقلانه‌ی ما جدی‌تر، اصولی‌تر و مصداقی‌تر باشد، کلام ما در فرامینی که به فرزندانمان می‌دهیم موثرتر است. نگوئید که چرا ما به فرزندانمان می‌گوییم حرفمان را گوش نمی‌دهد. اگر «مامانی باشید» کلام شما روی فرزندان اثر می‌گذارد. مامانی بودن یعنی:

- ۱- رفیق بودن و رقیب نبودن
- ۲- دستگیری کردن به جای میچ‌گیری
- ۳- تفریحات دونفره‌ی سالم داشتن
- ۴- گپ‌وگفت‌های عاقلانه و هوشمندانه
- ۵- تحویل گرفتن بچه‌های بزرگ‌تر در کنار بچه‌های کوچک‌تر
- ۶- فرمول ۴۰ دقیقه طلایی: شما ۴۰ دقیقه‌ی اولی که وارد خانه می‌شود، اگر همسر یا فرزندان قبل از شما خانه هستند یا با شما وارد خانه می‌شوند، ۴۰ دقیقه‌ی طلایی است. شما اجازه ندارید به آشپزخانه بروید و مشغول غذا درست کردن شوید یا استراحت کنید. لازم است به عنوان یک والد توانمند و خوشبخت‌کننده‌ی فرزندان، با همسر و فرزندان در یک ارتباط عاطفی خیلی سنگین قرار بگیرید.

پرسش ۱: دختر ۲ ساله‌ای دارم که به خاطر مسائل بهداشتی دوست ندارم لاک بزند و اجازه‌ی این کار را نمی‌دهم. خواهرم ناخن خود و دختر ۳ ساله‌اش را لاک می‌زند، طوری که دخترم خیلی به لاک زدن علاقه نشان می‌دهد و می‌گوید: ناخن‌های خاله را بکنیم و روی ناخنم بگذارید. لطفاً راهنمایی کنید.

پاسخ ۱: دوست نداشتن شما غلط است، البته بهترین حالت برای بچه‌ی ۲ ساله این است که لاک نزند ولی دوست نداشتن خودتان را در چیزی که حرام نیست یا آسیب اساسی ندارد به بچه تحمیل نکنید. چنین الگوی ناجوری پیش روی بچه‌ی شما است، بچه‌ی شما یک دخترخاله دارد که تقریباً هم‌سن خود او است و شما یک خواهر دارید که هم خودش لاک می‌زند و هم دخترش. یا باید از این خواهر بپرید یا روش خود را اصلاح کنید. بچه دچار یک نوع ولع اضافی شده و می‌خواهد ناخن‌های خاله‌اش را بکند! حساسیت خود را کم کنید نه حساسیت دخترتان را. یعنی شما بچه‌تان را در چیزی که حرام نیست دچار یک نوع ولع اضافی کردید. یک سری لاک‌های قابل شستشو و یک سری لاک‌ها هستند که قابل خوردن هستند. به راحتی می‌توانید این‌ها را برای فرزندتان پیگیری کنید. مهم این است باورتان بشود بچه در این سن، چیزی را که می‌بیند به آن انگیزه پیدا کرده است. بله! اگر یک چیز حرام بود باید ارتباط را کامل قطع می‌کردیم و زمینه‌ی میل اضافی را از بین می‌بردیم ولی الان که چیز حرامی نیست. خواهش می‌کنم روش خود را اصلاح کنید.

پرسش ۲: یک پسر ۳ سال و ۸ ماهه دارم. تا الان خیلی سعی کردم مراقب حیا باشم. وقتی نوزاد بود او را بدون لباس حمام نمی‌کردیم. سوالم این است که آیا خود بچه هم باید تا آخر مراحل حمام با لباس زیر باشد؟ دوم اینکه چند ماه دیگر فرزند دوم به دنیا می‌آید، شیر دادن کودک جدید در مقابل پسرم باید چگونه باشد؟ من سر پسرم همیشه در خلوت شیر می‌دادم یا طوری که کسی سینه‌ام را نبیند اما الان با وجود پسرم چه کار کنم؟ پسرم اتفاقی سینه‌ی مادری را دیده و به من می‌گوید: مادر می‌خواهم سینه‌ی تو را ببینم. من گفتم: نمی‌شود، اینجا فقط برای من است و کسی نباید ببیند مثل تو که کسی نباید موقعیتت را ببیند و قانع شد.

پاسخ ۲: اینکه در حمام تا آخرین مرحله بخواهید لباسش تن او باشد فوق‌العاده خوب است البته اگر نوزاد باشد خیر! چون نوزاد موقع عوض کردن پوشک باید مدام موقعیت جنیتالش باز باشد تا شما بتوانید رسیدگی کنید که خدایی ناکرده آسیبی برای بچه مثل سوختگی یا آسیب خاص ایجاد نشود چون بچه نمی‌تواند از خودش مراقبت کند. اینکه شما در موقعیتی که خودتان و نوزادتان هستید اشکالی ندارد ولی اگر کس دیگری هست؛ یعنی شما و نوزاد و مثلاً بچه‌ی دیگرتان به حمام رفتید بله! موقعیت جنیتال ترجیحاً پوشانده شود.

در مورد شیر دادن بچه: هر وقت بچه‌ی شیرخواره داشته باشید، طبیعی است که بچه‌های بزرگ‌تر نسبت به شیردادن شما و شیرخوردن بچه حساس شود؛ یعنی می‌بینند مادری که همیشه لباسش پوشیده بوده حالا به راحتی لباسش را کنار می‌زند و سینه‌اش را در دهان بچه می‌گذارد. دو سوال برای بچه‌ها پیش می‌آید، (هر چه بزرگ‌تر شوند سوال جدی‌تر می‌شود) که باید به صورت غیر مستقیم پاسخ دهید: اول اینکه چرا مادر بدنش را برهنه کرده است؟ مادر که نمی‌گذارد کسی بدنش را ببیند یا کسی دست به بدنش بزند پس چرا همیشه بدنش دیده می‌شود؟ دوم اینکه چرا بچه‌ی کوچکی که آمده است می‌تواند بدن مادر را بخورد ولی من نمی‌توانم مثلاً کتف یا دست مادرم را بمکم، اگر این کار را بکنم مادرم دعوا می‌کند؟

اگر بچه هایتان را خوب، درست و به موقع از شیر گرفتید؛ یعنی حسرت اضافی شیر خوردن ندارند، کارتان آسان‌تر است، اگر آن حسرت را دارند کار شما خیلی سخت‌تر است. اگر خوب به موقع و به جا بچه تان را از شیر گرفتید، چه نوزادی به خانه‌ی شما اضافه شود چه نوزادی در اطرافیان ببیند سوالاتی که ذکر شد ممکن است برایش پیش بیاید. در این حالت لازم است بچه را بغل کنید و در آغوش بگیرید، سرش را روی سینه‌ی خودتان بگذارید. به بچه بگویید می‌خواهم سرت روی قلبم باشد. یعنی ترجیحاً کلمه‌های مختلفی که دلالت بر سینه شما دارد استفاده نکنید چون می‌خواهیم بچه را وارد وادی هوش عاطفی و عقلی بکنیم؛ یک بچه‌ی ۴ ساله نیاز به شیر خوردن ندارد که مثلاً بگویید من بیایم و دست به سینه‌ات بزنم. بچه شما باید بداند آغوش شما به رویش باز است و این آغوش معنی خودش را دارد این که تو عزیز و دوست داشتنی هستی و جای تو روی قلب من است. قلب ارزش بالاتری از خود سینه دارد که به عنوان یک عضوی است که

می‌توان آن را لمس کرد یا بشود از آن شیر خورد. من می‌خواهم فرزندم را به این حیطه‌ی عقلانی بکشانم پس می‌گویم بدو بدو! بیا به آغوش مادر. ببین صدای قلب من را می‌شنوی؟ یک صدای زیبایی است، بگو ببینم صدایش شبیه چیست؟ در حقیقت او را وارد حیطه‌ی دوره جنینی می‌کنم که بچه‌ها با صدای قلب مادر می‌خوابند. می‌توانم همین کار را به عنوان یک بازی با خودش انجام بدهم. می‌گویم تو دراز بکش من سرم را روی قلب تو بگذارم؟ وای صدای یک ماهی بزرگ در قلب تو می‌آید. چه آهنگ قشنگی دارد. به تناسب سن فرزند شروع به توصیف و تعریف می‌کنم. به فرزندتان کمک کنید تا بتواند آن مفهوم عاطفی پرمحبت را از شما دریافت کند. اگر دیدید مدام این درخواست تکرار می‌شود به او بگویید: مادر جان کمی به من اجازه می‌دهی به کارهایم برسم؟ مثلاً اگر تو فلان کار خوب را انجام بدهی و بیایی و من هم کارهایم را بکنم تو می‌توانی به آغوش من بیایی؛ یعنی از فرزندتان یک فرجه بگیرید. در غیر این صورت به طور طبیعی و غیرافراطی سعی کنید به فرزندتان اجازه بدهید که بیاید و سرش را روی قلب شما بگذارد. طبیعی است بچه‌ای که دیده یک نوزاد دستش به سینه شماست و لبش روی سینه‌ی شما، می‌خواهد همان رفتار را تقلید کند. شما می‌گویید قلب اما سینه مدّ نظر او است. ما می‌خواهیم این رفتار را اصلاح کنیم. وقتی که دستش را روی سینه شما گذاشت یا حجم سینه‌ی شما را در دستش گرفت، شما دستش را ناز می‌کنید بعد صورتش را و بعد موهایش را ناز کنید تا بچه جنبه‌های بعدی عاطفی آغوش مادر را درک کند.

آن فرمولی را که عرض کرده بودم رعایت کنید: هر وقت بچه‌ی کوچک داشتید بچه بزرگتر را اقناع کنید که خوبی‌های او موجب شده که خداوند فرزند دیگری به ما بدهد یعنی بچه بعدی رفیق تو است و رقیبت نیست. به او بگویید می‌دانی تو خیلی خوب هستی؟ و بعد کارهای خوبش را می‌شمارم؛ اخلاق، رفتار و آدابی را که رعایت می‌کند. تو آنقدر خوب بودی که خدا از بهشت یک برادر یا خواهر به تو داده است تا تو در این دنیا تنها نباشی. اگر بچه خیلی انس داشته باشد می‌گوید: مادر می‌شود من هم کمی از شیرهایی که نی نی می‌خورد بخورم؟ من لبم را گاز می‌گیرم؛ در حقیقت لب من نشان دهنده‌ی این است که این کار و حرف تو بد است اما چشم‌هایم می‌خندد؛ یعنی می‌خواهم بچه دچار عذاب وجدان نشود در عین حال بفهمد که از این مرحله عبور کرده است. می‌گویم: وای بد است قربان تو بشم! تو می‌دانی خودت مثل نی نی که ۲ ساله

بودی از من شیر خوردی؟ آخر خدا خیلی مهربان است. یادمان باشد همیشه مثلث توحیدی را مراقبت کنیم و ارتباطات بچه‌ها را با خدا به شکل هنرمندانه جدی کنیم. ببین تو الان دندان داری، بیا به نی‌نی نگاه کن یک دانه دندان ندارد؛ تا دندان‌هایش زیاد نشود خدای مهربان می‌گوید: آی مادرها! بیایید به بچه‌هایتان شیر بدهید! اینها گناه دارند و بلد نیستند غذا بخورند. نی‌نی نمی‌تواند مثل تو که عاقل هستی مثلاً سیب زمینی سرخ‌کرده بخورد چون در گلویش گیر می‌کند. این بچه چون دندان ندارد، مجبور است همیشه شیر بخورد. تو جوجه می‌خوری او شیر می‌خورد اما خدای مهربان گفته است من کمی مزه اش را خوشمزه می‌کنم که این دوست داشته باشد بخورد اما تو بزرگ شدی و می‌توانی یک عالم غذای خوشمزه بخوری. می‌گویی: ولی من شیر می‌خواهم. می‌گویید: قربان تو بشوم که شیر می‌خواهی، آفرین بر تو! پس تو خیلی عاقل شدی. تو خیلی عاقل هستی، تازه من هم شیر می‌خواهم، بدو به بابا بگوئیم شیر بخرد و با هم شیر بخوریم، تازه این مجبور است شیر معمولی بخورد اما ما می‌توانیم شیر کاکائو بخوریم. برایت شیرهی انگور یا خرما می‌زنم، این شیر کاکائوی "مامانی" است. وای چقدر خوشمزه است بیا برای اینکه این نی‌نی ناقلاً فکر نکند که فقط خودش شیر دارد بیا من و تو باهم مسابقه بگذاریم هر کس بتواند آرام‌تر شیر بخورد چون هرچه بزاق دهان بیش‌تر ترشح شود، معده بهتر غذا را تحمل می‌کند؛ در حقیقت من به فرزندم یاد می‌دهم در قبال بچه‌ی جدیدی که به دنیا آمده است احساس حسرت و حسد نداشته باشد.

پرسش ۳: دو دختر ۴ ساله و ۲ ساله دارم. وقتی دختر ۴ ساله به دستشویی می‌رود دختر دو ساله می‌گوید من هم می‌خواهم بروم. گاهی هم با هم به دستشویی می‌روند و بعد آنجا بازی می‌کنند. چه کار کنیم؟

پاسخ ۳: قطعاً اشکال دارد به خاطر اینکه ظرفیت حیای بچه‌هایمان دارد آسیب می‌بیند. بچه دو ساله‌ای اگر گفت می‌خواهم به دستشویی بروم بگویید شما الان نباید به دستشویی بروید (اگر او را از پوشک گرفتید) بگویید پس یک لگن برای تو در حمام می‌گذارم و تو به حمام برو. می‌گویی: نه، من می‌خواهم به دستشویی بروم. شما اینجا با حالت کاملاً اقتدار و قاطعیت بایستید و بگویید که خیلی زشت است. آدم که دو نفره به دستشویی نمی‌رود مادر جان! برایش یک ظرفیت جدید ایجاد

کنید تا یاد بگیرد که اگر می‌خواست به دستشویی برود باید زودتر می‌رفت. این را کاملاً با یک محبت و قاطعیت برطرف کنید.

پرسش ۴: دختر ۷ ساله‌ام مدت طولانی شلنگ را روی عضو جنسی‌اش می‌گیرد و هر چه صدایش می‌کنم گوش نمی‌کند. خودش را خشک نمی‌کند. دختر بزرگم هم فقط شلنگ آب را باز می‌کند و سریع می‌بندد. همیشه بوی نامناسب می‌دهد و خیلی دیر به دستشویی می‌رود، با دمپایی کوچک به دستشویی می‌رود و هر چه می‌گویم پشت پایت به زمین می‌خورد و نجس می‌شود گوش نمی‌کند. الان هم که عادت ماهانه شده است خیلی کثیف کاری می‌کند، لباسش آلودگی پیدا می‌کند و عوض نمی‌کند.

پاسخ ۴: ببینید، شلختگی و بدرفتاری در دوره‌ی نوجوانی رایج است. در حقیقت دو مسئله را برایتان باز کنم: یکی در مورد دختر هفت ساله: آیا وقتی شلنگ را زیاد روی عضو جنسی‌اش می‌گیرد حس متفاوتی دارد؟ شما این را به عنوان یک مادر باید متوجه شوید. خیلی با محبت اما با قاطعیت بگویید: مادر جان شما که اینطور خودت را می‌شوئی مریض می‌شوی قربان تو بشوم! اگر قرار باشد طولانی آب را به خودت بگیری اذیت می‌شوی. من مجبورم یک مدت خودم بیایم تو را بشویم تا یاد بگیری و این عادت غلط از سرت بیافتد. لازم باشد خودتان بروید و بچه را بشوید؛ یعنی هرچه جیغ و داد یا گریه کرد اصلاً توجه نکنید و کاملاً مراقب باشید عصبانی نشوید. راز این رفتار این است که شما با محبت رفتار کنید؛ یعنی بچه بداند که این یک تنبیه پر محبت است و بیشتر تنبه است تا تنبیه.

در مورد دختر بزرگ شما: قانون و قاعده‌ی شما این باشد که دمپایی کوچک را جایی در سرویس بهداشتی یا زیر روشویی یا کناری قرار دهید که این دمپایی خیلی جلوی دست نباشد؛ یعنی اینطور نباشد که سرویس بهداشتی پر از دمپایی باشد؛ یک دمپایی مردانه یک دمپایی زنانه یک دمپایی کودکانه و یک دمپایی نوجوانانه. خیر! ترجیحاً دو دمپایی باشد، یک دمپایی برای بزرگسال و یک دمپایی برای کوچک‌تر. دختر بزرگ شما شاید مقداری از اصل قاعده‌ی عادت ماهانه آزرده است. این را بدانید معمولاً اگر دختر بچه‌ها نتوانند با دوره عادت ماهانه‌ی خود آشتی کنند با خود بدرفتاری خواهند کرد؛ یعنی احساس چندش و بدآیند تبدیل به یک رفتار نامناسب نسبت به

خودشان می‌شود. انگار می‌خواهند از خودشان انتقام بگیرند یا خودشان را تنبیه کنند که این آلودگی در بدنشان است. لازم است رفاقت خود را با دختر بزرگترتان بیشتر کنید. به او یاد بدهید؛ اما در قاعده بامحبت؛ مثلاً لباس زیرش را که در آورده است، می‌بینید لکه خون دارد. وقتی که می‌آید بگویید: مادر جان، بیا قربان تو بشوم. مثلاً بعد از اینکه یک گپی زدید و خوراکی خوردید که حال دل نوجوانتان خوب باشد. بگویید: مادر جان بیا می‌خواهم یک کار یک‌ثانیه‌ای به تو یاد بدهم. به زبان بچه‌ها حرف بزنید. او را به سرویس بهداشتی ببرید و در روشویی سرویس بهداشتی صابون‌های سفید رنگی که برای شستشوی کهنه و لکه‌گیری است از عطاری بگیرید و حتماً از آن‌ها داشته باشید. ترجیحاً این‌ها را در کیسه‌های کوچک قرار دهید که مادرهای با دقت قطعاً باید این را بلد باشند. چیزهای کوچک را درست کنید که صابون لکه‌گیری در آن جا بشود از دو طرف بند داشته باشد که بسته شود و هم صابون راحت آب نشود و هم قطعه‌های صابون به لباس نچسبند و در عین حال بتوان راحت آویخته کرد که خشک شود و زمینه‌ی رشد باکتری و قارچ نشود. بگویید: یک کلک ناقلایی: هر وقت دیدی لباس لکه‌ناچور دارد به خصوص لکه‌ی خون، فقط باید با آب سرد بشویی. اگر با آب گرم شوی لکه می‌ماند چون خون یک پروتئینی دارد که با آب گرم تثبیت می‌شود. تو زمان بگیر، اینجا بایست و بین من لکه‌ی خون روی لباس را چند دقیقه‌ای می‌شویم؟! این را صابون بزنید و بشوید و بگویید: بین کمتر از ۳ دقیقه شد. حالا اگر این بماند و بعداً بخواهی آن را بشوی کارش سخت می‌شود یا باید وایتکس بزنی که لباس خراب می‌شود و بو می‌گیرد و امکان دارد التهاب به بدنت بدهد و هم اینکه باید وقت بیشتری بگذاری. هر وقت دیدی چیزی کثیف است یک ثانیه‌ای می‌توان آن را شست.

طرح فقط ۲ دقیقه را برای بچه‌ها اجرا کنید: یعنی اجازه نداریم هر کاری که زیر دو دقیقه می‌توان انجام داد را به بعد واگذار کنیم. از جمع کردن ملحفه روی تخت تا جمع کردن وسایل لوازم تحریر تا شستن استکانی که در آن چای یا شیر خوردی.

در قبال این که گفتید که دختر کوچکتان برای خشک کردن خودش از غیر دستمال کاغذی استفاده نمی‌کند، چون شما هم اینگونه رفتار می‌کنید. چرا فکر می‌کنید اگر شما رفتارتان این مدلی است فرزند سالم باید مدل دیگری رفتار کند؟ پیشنهاد من به دوستان این است که از

دستمال‌های حوله‌ای نانو که ایرانی‌اش هم در بازار زیاد است، داشته باشید که این حوله‌های نانو در سرویس بهداشتی آویخته باشد و با آن خودتان را خشک کنید. حوله هر شب شسته شود و یا اینکه هر دو سه روز یک بار شسته شود و علی‌البدل گذاشته شود. می‌توان از طریق رنگ آن را متفاوت کرد وقتی که مثلاً سه خانم هستیم (من و دو دخترم) هرکدام یک رنگ متفاوت می‌گذاریم که اشتباه هم نشود و موقعیت دسترسی هم داشته باشد. اولویت است که خانم‌ها تا حد ممکن از دستمال کاغذی استفاده نکنند، گفتیم به خاطر اینکه پرزهای تکه‌های دستمال کاغذی وارد موقعیت جنیتال می‌شود و می‌تواند عفونت یا انواع التهاب‌ها را بگیرد.

پرسش ۵: دختر ۵ ساله دارم که وقتی می‌بیند کسی رژ لب زده است می‌گوید برای من هم بزن. من اهل آرایش نیستم چه واکنشی برای تمایل دختر بچه‌ها به آرایش داشته باشیم؟

پاسخ ۵: شما ابتدا تمایل خود را اصلاح کنید. شما ریشه‌ی این بچه هستید. به شکل مناسب و متناسب از لوازم آرایش کم‌ضرر یا بی‌ضرر مثلاً از رژلب قابل خوردن استفاده کنید. اگر الان می‌بینید بچه حریص است چون به صورت طبیعی در شما نمی‌بیند. مادری که خودش رژ لب نمی‌زند مشخص است که فرزندش به رژلب زدن حریص می‌شود. دلش می‌خواهد خودش همیشه رژ لب بزند. شما آرایش کردن خوب و مناسب را در زمان‌های مختلف داشته باشید.

دوستان! دخترداری کار سختی است، باید ما را از شلختگی بگیرد. هراندازه ما بی‌توجه و کم‌توجه به خودمان هستیم، اگر دختر داریم این فوق‌العاده آسیب‌رسان به تربیت است. لطفاً خانم‌ها باشید. زن باید خانم باشد! دختر باید خانم باشد. در خانم بودن الگوهای ناب‌خانمانه را اجرا کنیم. آراستگی و پیراستگی و زیبایی جزء قواعد است. صبح که بیدار می‌شوید یک لباس ست مناسب بپوشید و از رنگ صندل تا گل‌سر و لباس و پیراهن و... را با هم از جهت رنگ و مدل متناسب و زیبا کنید. آراستگی لازم را داشته باشید. طبیعتاً برای اولین بارهایی که انجام می‌دهید، بچه‌ها تعجب می‌کنند و می‌گویند: مادر! می‌خواهی کجا بروی؟ یا می‌گویند: مادر چه کسی می‌خواهد بیاید؟ این یعنی فاجعه! یعنی فاجعه در خانه‌های ما در حال رخ دادن است و ما نمی‌بینیم؛ چون بچه‌ی من باورش شده است اگر در کوچه و خیابان یا به مهمانی می‌روی باید تیپ بزنی، در خانه تیپ زدن مسخره است. این نشان‌دهنده‌ی ضعف تربیتی من است. من باید بتوانم در خانه زیبا

باشم. وقتی که می‌خواهم عبادت کنم زیبایی‌ام مضاعف شود، به شکل متناسب، نه اینکه بروم و آرایش کنم؛ بلکه بهترین عطر را بزنم، بهترین لباسم را بپوشم، جانماز و سجاده‌ی زیبا داشته باشم تا بچه‌ی من این را به طور دائمی ببیند، نه ژست، ادا و دکور. این موجب می‌شود که فرزند من وارد وادی دیدن حقایق ناب شود که هر اندازه مادر در خانه است و هر اندازه بخواهد عبادت کند مادر خیلی زیباتر و خواستنی‌تر است. و این حس حسرت اضافی برای او ایجاد نشود. در خانه از روزهای عید گرفته و روزهای جمعه تا صبح که بلند می‌شوید از یک لوازم آرایش استفاده کنید، یا ریمل یا رژلب یا... به خصوص در دخترداری، یکی از این‌ها را استفاده کنید. اگر بچه گفت مادر من هم می‌خواهم، او را به جلو آئینه بیاورید، ابتدا لباس و موهایش را مرتب کنید و بگویید بیا عکس‌های زیبا از تو بگیرم بعد بگویید: وای تو که عروسک هستی! عروسک‌ها که این چیزها را نمی‌خواهند قربان تو بشوم، این مادرها هستند که مدام کار می‌کنند و یادشان می‌رود باید چیزی بزنند و خوشگل شوند. بعد دستتان را محکم روی گونه‌های خودتان بکشید بگویید ببین تو هم دستت را بکش، وای در آینه نگاه کن تو چقدر خوشگل شدی. تو اگر دستت را روی گونه‌هایت بگذاری مثل گل صورتی و خوشگل می‌شود. مهم این است که به او یاد بدهم وادی مامانی و وادی دختر بچه‌ای در زیبایی متفاوت است اما شبیه هم است. این به عنوان یک هنر مادرانه است که بچه من در یک خانه احساس عزت و لذت را با هم داشته باشد.

تلاوت سوره‌ی نور و لقمان فراموش نشود. سوره‌ی نور شما، همسر و فرزندانان را از مشکلات جنسی حفظ خواهد کرد و سوره‌ی لقمان فرزندانان را حرف‌شنوتر خواهد کرد. هرچه به معانی این آیات شریفه دقت کنیم و درباره‌ی رفتارهای اشتباه خودمان مراقبت کنیم تا آن را اصلاح کنیم، تاثیر این معجزه‌ی الهی را در زندگی‌مان بیش‌تر خواهیم دید.